

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Α
Χ
Υ
Ν

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐτησία Συνδρομή Περιοδικοῦ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ: Ἡ Ἀδελφὴ Δέσποινα Χουρσόγλου.

Α. ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΟΥ: Ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Μογρεάλ Διεθνοῦς
Συνοδρίου Νοσοκόμων.

ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἐλένη Πετραλιᾶ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

ΕΛΕΝΗ Ν. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ἀπρίλιος 1954: Ἐορτασμός Παγκοσμίου Ἡμέρας Ὑγείας «Ἡ Νοσοκόμος Φρουρὸς τῆς Ὑγείας». Ἡ αἰμίμηστος Ἑλένη Πετραλιᾶ καταθέτουσα στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου

28 ΟΚΤΩΒΙΟΥ 1969.

Ἦταν ἓνα ἀξέχαστο ἤρομο δειλινό. Ὁ ἥλιος ἔστειλε τὶς τελευταῖες του ἀκτῖνες ἀπὸ ἓναν οὐρανὸ κατακόκκινο. Μὲ τὴ δύσι του, ἔσβησε, γιὰ πάντα καὶ τὸ χαμόγελο τῆς ἀγαπητῆς μας ΕΛΕΝΗΣ.

Ξεκουράστηκε.

Στιῆς 5.35 τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸν Λυκαβητιὸ ἀκούστηκε ἡ πρώτη κανονιὰ ἀγγέλλοντας τὴ λήξι τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας.

Ἦταν σύμπωσις; ἢ δίκαια Θεῖα ἱκανοποιήσις γιὰ ὅσα προσέφερε καὶ ἡ ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ σὴν Πατρίδα;

Ἦτσι ὁμορφα, μὰ ζηλευτὰ ὁμορφα, ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κονιά μας ἡ ἀγαπητὴ ἑγαλουχήθη μὲ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις.

μας συνάδελφος μὲ τὴν μεγάλη τῆς καρδιά, πὸν νόμιζε κανεὶς πὼς τὴν εἶχε μονάχα γιὰ νὰ σκορπίζη γύρω τῆς σπάταλα ἀγάπη σὲ ὅλους ἐκείνους πὸν τὴν γνώριζαν, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσι.

Ἡ Πρόεδρος τοῦ ΕΣΔΕΝ ἀπεχαιρέτησε τὴν ΕΛΕΝΗΝ ΠΕΤΡΑΛΙΑ καὶ κατέθεσεν ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων στέφανον ἐκ δάφνης, εἶπε δὲ τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἑλένη Πετραλιᾶ ἐγεννήθη εἰς τὰς Πάτρας τὸ 1901 ἀπὸ οἰκογένειαν ἀρχοντικὴν.

Ἀνειράφη μὲ οἰκογενειακὰς ἀρχὰς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις.

Ἔλαβε μίαν αὐστηρὰν ἀγωγὴν, ἀρμόζουσαν εἰς τὴν οἰκογένειάν της, ἣτις τῆς παρέσχε διαπαιδαγώγησιν, ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν ἀριωιάτην.

Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα ἡ Ἑλένη Πετραλιᾶ ἦταν ἐπόμενον νὰ ἔχη ἐκλεκτὴν θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ, ὅταν ἔγινεν Ἀδελφὴ Νοσοκόμος, καὶ εἰς τὸν κλάδον μας, τὸν ὁποῖον ἐτίμησεν.

1932-1933 Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν Βοηθῶν Ἐπισκεπτιῶν.

1934 Διωρίσθη ὡς Ἐπισκέπτρια εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἀττικοβοιωτίας.

1935-1936 Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτιῶν Ε.Ε.Σ.

1936-1940 Ἐργαζομένη εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἀττικῆς, ἀνέλαβε καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ Ἐπισκεπτιῶν Ἀδελφῶν τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς.

1940 Ἐπὶ τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου διωργάνωσε τὰ Ἱατρεῖα Πρώτων Βοηθειῶν παιδητικῆς ἀεραμύνης Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ προαστείων.

Νοέμβρ. 1940 Περίοδος ἐλληνοϊταλικοῦ Πολέμου.

Μάϊος 1941 Μειέθη εἰς Ἰωάννινα ὡς μέλος τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀποστολῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας. Μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς ἀπεδόθη εἰς τὴν Ἑλένην Πετραλιᾶ, καθ' ὅσον οὐχὶ μόνον ὠργάνωσε τὴν νοσηλείαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἰδρυθέντων Νοσοκομείων ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἐνσηματοποίησεν τὸ ἔργον τῶν Ἀδελφῶν ἐν τοῖς Σταθμοῖς Πρώτων Βοηθειῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ εἰς τὰ Ἱατρεῖα τῆς Ὑπαίθρου, ἐδίδαξε καὶ ἐμόρφωσε εἰς τὰ τῆς νοσηλείας μέγα ἀριθμὸν κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐν Ἰωαννίνοις, ἀλλὰ πρωτίστως διότι ἀψηφούσα πάντα κόπον καὶ κίνδυνον ἔδωσε ἢ ἰδίᾳ τὸ παρά-

δειγμα καὶ ἔγινεν ὑπόδειγμα μιμήσεως παρ' ὄλων ἐκείνων, αἵτινες ἐθελουσίως ὑπήκουσαι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Καθήκοντος, ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Πατρίδα. Τῆς ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια παρὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας διὰ τὸ ὡς ἄνω ἔργον ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ της εἰς Ἀθήνας.

Μάϊος 1941

1944

Διωργάνωσε καὶ διηύθυνε Νοσοκομεῖον εἰς Μαραθῶνα διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν πασχόντων ἐξ ἐξανθηματικοῦ τύφου.

1946

Ἐστάλη πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς Ἀγγλίαν παρὰ τῆς U.N. R.A. δι' ἐν ἑξάμηνον.

Μάϊος 1947

Ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως Ὑπουργ. Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς της εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν ἤρχισε τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἑλένης Πετραλιᾶ, ἔργον τὸ ὁποῖον συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς Ἀδελφῆς ἐν Ἑλλάδι, τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τὴν βελτίωσιν εἰς ἐπίπεδα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν προγραμμάτων τῶν Σχολῶν Νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως.

Διὰ τῆς μορφώσεώς της ἐν γένει καὶ τῆς ἀρίστης ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως, τῆς μεγάλης ὁργανωτικότητος ποὺ τὴν διέκρινε, τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν ποὺ κατέβαλλε καὶ τῆς ὀξυνοίας της, διὰ τοῦ εὐθέως χαρακτῆρος της, τῆς διοικητικῆς ἱκανότητός της, τοῦ θάρρους τῆς γνώμης της, διὰ τῆς ἀρίστης συνεργασίας ποὺ ἀνέπτυξε μετὰ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑφισταμένων της, διὰ τὴν προνοητικότητά της ἐν γένει κατώρθωσε ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς της εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς της, τὸ 1965, νὰ ἐπιτύχη τὴν κύρωσιν Νομοθετημάτων ἀφορώντων εἰς τὸν κλάδον τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτιῶν Νοσοκόμων.

Οὕτω, τὸ 1948 ἐψηφίσθη ὁ πρῶτος Νό-

μος ὅστις ἔθεσεν τὰς βάσεις τόσοι τῆς ἐκ-
παιδεύσεως Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπι-
ῶν ὅσον καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐπαγγελμά-
των αὐτῶν. Ἰδρύθη τὸ 1948 διὰ τοῦ ἰδίου
Ν. Δ/τος τὸ Τμῆμα Νοσοκόμων, τοῦ ὁ-
ποίου προϊστατο μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς
της ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας. Καθιέρω-
σεν τὸ ἐνιαῖον πρόγραμμα διὰ τὰς Σχολὰς
Νοσοκόμων, εἰσήγαγε τὸν θεσμόν τῆς πτυ-
χιούχου βοηθοῦ νοσοκόμου μονοειτοῦς φοι-
τήσεως, ὠργάνωσεν νέας Σχολὰς, μετέ-
σχεν ἐνεργῶς ὡς μέλος εἰς τὴν διοίκησιν
ὄλων τῶν Σχολῶν, ὡς μέλος τῶν Συμβου-
λίων ἢ τῶν Ἐφορειῶν αὐτῶν, παρέχον-
τας τὰς ὑπηρεσίας της ἀόκνως πάντοτε ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς.

Μέχρι τοῦ 1960 ἐπίσης προϊστατο τῶν
Σχολῶν Μαιῶν τῆς χώρας.

Τέλος ὠργάνωσε τὴν πρώτην Σχολὴν
Φυσικοθεραπείας ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Ἑλένη Πειραλιᾶ ὑπῆρξεν διὰ τὰς
Διπλωματούχους Ἀδελφὰς Νοσοκόμους,
τὰς Ἐπισκεπιρίας Ἀδελφὰς, τὰς Μαίας,
τὰς πτυχιούχους βοηθοὺς Νοσοκόμους καὶ
δι' αὐτὰς ἀκόμη τὰς πρακτικὰς τὸ πρόσω-
πον εἰς τὸ ὅποιον αὐταὶ κατέφευγον, πε-
πεισμένοι ὅτι, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τρόπος
νὰ βοηθηθοῦν εἰς τὰ θέματά των, ἡ Ἑλένη
Πειραλιᾶ δὲν θὰ ἐφείδειτο κόπων καὶ
προσπαθειῶν.

1950 Μειέβη ἐπὶ ἕξ μῆνας εἰς Η.
Π.Α., ἐπισκεφθεῖσα Νοσοκο-
μειακὰ Ἰδρύματα καὶ Σχο-
λὰς Νοσοκόμων τῆς χώρας.

1952 Τῆς ἀπενεμήθη τὸ Χρυσοῦν
Μετάλλιον τῆς Εὐποιίας. Ἐ-
λαβε μέρος εἰς πλεῖστα ὅσα δι-
εθνή Συνέδρια, ἀντιπροσω-
πέυσασα τὴν χώραν μας λίαν
ἐπαξίως εἰς τὸ ἐξωτερικόν,
ἐπιβαλλομένη πάντοτε δια
τῆς τελείας ἐπαγγελματικῆς
της καταρίσεως, τῆς προσω-
πικότητός της καὶ τῶν ξένων
γλωσσῶν, τὰς ὁποίας ὠμίλει
ἀπαισίτως.

1959 Ἐταξίδευσεν ἐπὶ τρίμηνον εἰς
χώρας τῆς Εὐρώπης, ἵνα ἐ-
νημερωθῆ ἐπὶ τῶν νέων ἐξε-
λίξεων τῆς Νοσηλευτικῆς ἐν
Εὐρώπῃ.

1965 Τῆς ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια
παρὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ὑ-
γεινῆς.

1950-1954 Διετέλεσεν Πρόεδρος τοῦ Ἐ-
θνικοῦ Συνδέσμου Διπλωμα-
τούχων Ἑλληνίδων Νοσοκό-
μων.

1964-1967 Ἀντιπρόεδρος τοῦ ὡς ἄνω
Συνδέσμου.

Ὁ Ε.Ε.Σ. ἐτίμησε τὴν Ἑλένην Πειρα-
λιᾶ μὲ διαφόρους τιμητικὰς διακρίσεις.

Ἡ ἀπώλεια τῆς Ἑλένης Πειραλιᾶ μᾶς
ἀφήνει μεγάλο κενὸ σὲ ὅλες ἐμᾶς τὶς πα-
λαιότερες πὸν ζήσαμε τόσο κοντὰ μαζί της
καὶ σὶς νεώτερες ἐπίσης, πὸν τὴν γνώρι-
σαν καὶ ἔνοιωσαν τὴν ἀγάπη της καὶ τὴν
φροντίδα της σὶα προβλήματά τους.

Τὸ Ἔθνος ἀνεγνώρισε τὶς πολλαπλῆς
ὑπηρεσίαις τῆς Ἑλένης Πειραλιᾶ πρὸς τὴν
Πατριδα καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τῆς
ἀπένευμε τὸ 1968 τὸ Ἀργυροῦν Μετάλ-
λιον τῆς Ἀρετῆς.

Ἀγαπημένη μας Ἑλένη, τὸ χῶμα τῆς
Πατριδας σου, πὸν τόσο ἀγαποῦσες καὶ
πὸν θὰ σὲ σκεπάσῃ σήμερα, νᾶναι ἐλαφρόν.

Ὁ Σύνδεσμος ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἑλ-
ληνίδων Ἀδελφῶν σοῦ καταθέτει μικρὸ
δάφνινο σιεφάνι, γιαιτὶ δάφνινο σοῦ ἄξι-
ζε».

Ἐπίσης ἡ κ. Μ. Ἐλευθερίου, Γενικὴ
Ἐπιθεωρητῆς τοῦ σώματος Ἑλληνίδων
Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ., ἀπεχαιρέτησε τὴν νε-
κρὰν καὶ κατέθεσε σιεφάνον ἐκ δάφνης
ἐκ μέρους τοῦ Ἑλλην. Ἐρονθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ Ἑλένη Πειραλιᾶ εἰσήχθη ἐπειγόν-
τως εἰς τὸ Θεραπευτήριον «Ὁ Εὐαγγελι-
σμός» τὴν 25ην Ὀκτωβρίου καὶ ἀπεβίω-
σεν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐγένετο εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ὡς ἄνω Θεραπευτηρίου.

Ἡ σορὸς μετεφέρθη καὶ ἐνεταφιάσθη
εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον εἰς Πάτρας.

Ἐκτὸς τῶν οἰκείων της, τὴν νεκρὰν
συνώδευσαν μέχρι τῆς τελευταίας της κα-
τοικίας ἡ Πρόεδρος, ἡ Γενικὴ Γραμμα-
τεὺς καὶ δύο μέλη τοῦ ΕΣΔΕΝ. Εἰς τὰς
Πάτρας ἀπεχαιρέτησε τὴν νεκρὰν ἀντι-
προσωπεῖα ἐκ Διπλωματούχων Ἀδελφῶν
Ε.Ε.Σ., Εὐαγγελισμοῦ, Ἐπισκεπιριῶν καὶ
Ἐθελοντιῶν Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ.